

# РЕШЕНИЕ

№ 19786

гр. София, 14.10.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,**  
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Луиза Христова**

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8111** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на сдружение „БХК“, чрез адв. Д., срещу решение № 16223 от 01.08.2024г. на административният ръководител на СГП, с което е предоставен достъп до обществена информация на А. К. – съпредседател на БХК по заявление с вх. № 1640 от 05.07.2024г.

Жалбоподателят счита, че процесното решение не съдържа отговор на поставените в заявлението въпроси. В него няма данни за конкретните мотиви на СГП да възложи на ДАНС и К. проверка по сигнали на „Търговска лига – глобален аптечен център“ АД относно допуснати нарушения от членовете на Обществения съвет за изграждането на Национална детска болница. Изложената информация е обща и принципна, от която жалбоподателят не би могъл да си състави мнение за дейността на прокуратурата в случая. Счита, че решението е нищожно. Твърди, че исканата информация е обществена по своя характер с надделяващ обществен интерес, тъй като цели да изясни има ли злоупотреба с властнически правомощия и превишаване на власт. В процесното решение не са конкретизирани и правните основания, като е извършено препращане към чл. 4, ал.1 от ЗДАНС, който съдържа 14 точки. Същото се отнася и до чл.6, ал.1 от З., където в 52 точки се изброяват публичните длъжности по този закон. По същество налице е отказ от предоставяне на обществена информация, който жалбоподателят моли да бъде прогласен за нищожен или алтернативно – за незаконосъобразен. В осз поддържа, че сигналите за проверките не могат да бъдат мотиви за възложените проверки, защото същите подлежат на анализ и обосновка от

страна на съответните прокурори.

Ответникът - административният ръководител на СГП, редовно уведомен, изразява становище за неоснователност на жалбата. В осз посочва, че прокурорите, на които са възложени проверките, са излезли със съобщение в медиите относно ходи на проверките и мотивите на постановените от тях актове. Поради това жалбоподателят е получил необходимата информация.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 1640 от 05.07.2024 г. сдружението чрез неговия съпредседател е сезирало Главния прокурор с искане да му бъде предоставена информация за: 1) мотивите, в това число правните и фактически основания, с които прокурорите от СГП, на които са разпределени преписки № 8933/2024г. и 9199/2024г. по описа на СГП, са възложили действия по проверка на ДАНС и К.; 2) Инструкцията, която на основание чл. 38, ал.2 от З., регламентира условията, реда и сроковете за осъществяване на взаимодействие между ПРБ, Д., К. и др. Заявлението е препратено на административния ръководител на СГП в частта по т.1 съгласно заповед № РД-04-101 от 10.04.2024г. на иф гл.прокурор.

С решение рег. № 16223/01.08.2024г. административният ръководител на СГП и предоставил достъп до исканата информация по т.1 от заявлението в следния вид: прокурорите, наблюдаващи горепосочените преписки, предвид дадените им законови правомощия, визирани в чл. 145 от ЗСВ, са възложили извършването на проверка на съответните компетентни органи съобразно чл.6, ал.1 от З. и чл.4, ал.1 от ЗДАНС. Това правомощие е упражнено при наличието на конкретни основания, предвидени в самата норма, съобразно наличните първоначални данни, съдържащи се в преписките. Решението е съобщено на жалбоподателя по имейл на 01.08.2024г., а жалбата срещу него е подадена на 07.08.2024г.

За установяване компетентността на издателя на акта е представена заповед № РД-04-04 от 05.01.2024г. на иф главен прокурор, с която на административните ръководители на съответните прокуратури са делегирани правомощия да вземат решение по чл. 28 от ЗДОИ.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е в срок, от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Доколкото с процесното решение е приключена работата по подаденото заявление без предоставяне на достъп до исканата информация по т.1 от заявлението, съдът приема, че в него е обективизиран отказ, който подлежи на обжалване съгласно изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Процесният отказ е постановен от компетентен орган, на когото са делегирани функции по ЗДОИ. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че решението е издадено от некомпетентен орган, доколкото същото е подписано от лице, изпълняващо длъжността административен ръководител на СГП съгласно заповед № РД-04-04 от 05.01.2024г. на иф главен прокурор.

Отказът е в съответствие с материалния и процесуалния закон. Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в Р България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената

информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. За да е обществена информацията по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, следва да са осъществени двете визирани в нормата кумулативни предпоставки: информацията да е свързана с обществения живот в страната и едновременно с това да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти. В ЗДОИ не се съдържа легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - животът на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото има характер на обществена информация. Осъществяването на втората предпоставка е обвързано с правомощията и дейността на съответния публичен орган, защото само тогава информацията би могла да удовлетвори установената от закона специална цел.

Основна конституционна функция на Прокуратурата е да следи за спазване на законността, вкл. като ръководи, извършва разследване, привлича към отговорност и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер (чл. 127, т. 1-3 от КРБ). Информацията относно извършвани проверки по повод подадени сигнали е от естество да формира мнение за дейността на Прокуратурата и убеждение за начина, по който тя упражнява правомощията си като задължен субект по ЗДОИ, респ. за активността ѝ да възлага на съответните органи при данни за престъпления или за незаконосъобразни актове и действия да извършват проверки в определен срок, като ѝ представят заключения, а при поискване - и всички материали (чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ). Т.е., предвид изложеното няма спор, че ответниът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, че заявителят има право да получи информация от вида, от който е поисканата, тъй като същата представлява обществена такава и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Нормата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информацията. Спорният въпрос е дали процедурата по ЗДОИ е приложима в настоящия казус, тъй като информацията, която се иска е основанията – фактически и правни за възлагане на проверка на ДАНС и К.. В случая, съдът намира, че е налице отрицателната предпоставка за правото на достъп по чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ. С разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е изключено приложението на този закон за информация, за която в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване. Чл. 198, ал. 1 от НПК урежда дължимостта от разрешение на прокурора при разгласяване на материалите по разследването. Съдържащото се в разпоредбата ограничение предполага извършвано разследване и достъп до материали, удостоверяващи факти за конкретното разследване. Целта на правилото е да обезпечи контролиран достъп до информацията относно наказателното производство и съответно да се осуети възможността от компрометиране на дейността по разследването и вземането на мерки за разкриване на обективната истина (по аргумент и от ал. 2 на текста). В приложното поле на ЗДОИ попадат онези актове на органите на съдебната власт (включително на прокуратурата), които са част от

извършваната от тях административно правна дейност и са издадени в изпълнение на административните им функции, като част от държавния апарат. Поради което, не се отрича качеството на задължен субект на Прокуратурата на Р. България. За предоставяне на информацията, събирана и съхранявана от прокуратурата и съдържаща се в разглежданите от нея дела и преписки, във връзка с функцията ѝ на орган на съдебната власт, следва да се прилагат нормите на НПК, като специални по отношение на тези в ЗДОИ. Съгласно чл. 198, ал. 1 от НПК материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Следователно, нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин или юридическо лице да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до преписките на прокуратурата, без регламентираното в чл. 198, ал. 1 от НПК разрешение за това, като е без значение етапа, на който се намира производството – на етап проверка или на етап образувано досъдебно производство. Предвиденият специален ред за разгласяване на материалите от разследването, в това число и относно информацията, съдържащата се в актовете на компетентните по разследването органи, съставени в хода на наказателното производство, е несъмнено свързан със специфичния характер на наказателното производство и необходимостта от гаранции, обезпечавщи дейността на органите по разкриване на обективната истина и опазване доброто име, законните права и интереси на лицата, участници в наказателното производство. Установеният в НПК ред и начин на разгласяване на материалите и актовете, изготвени в хода на разследването, е съобразен с буквата и духа на процесуалния закон, уреждащ правилата за провеждане на наказателни производства. Така установеният ред представлява изключение от общия принцип да се търси, получава и разпространява информация съгласно чл. 41, ал. 1 КРБ. Изключението е въведено по законодателен път и е свързано с факти и обстоятелства от категорията на изброените в изр. 2 на с.р. В случая, неприложимостта на разпоредбите на ЗДОИ към подаденото заявление за достъп до обществена информация не може да има за последица накърняване, ограничаване на правото на заявителя да получава и разпространява информация и идеи съгласно разпоредбата на чл. 10 ЕКПЧ, както и на правото му на ефикасни правни средства за защита пред съответните национални власти, закрепено в чл. 13 от същата. Както в националното ни законодателство, така и съгласно ЕКПЧ, правото да се търси достъп до обществено значима информация не е абсолютно и безусловно. Самата същност и упражняването на това право следва да се оценяват в контекста на конкуренцията на идеи и ценности, предопределящи развитието на едно демократично общество. В случая, предоставеното със ЗДОИ право на достъп до обществена информация е ограничено от самия законодател посредством необходимостта от защита на други ценности, права и интереси, преценени също като подлежащи на конституционна закрила, доколкото с тях се гарантира основен принцип на правораздаването по наказателни дела - разкриване на обективната истина, а оттук - и защитата правата и законните интереси на гражданите, участващи в наказателното производство. Както бе вече посочено в мотивите на настоящото решение, данните, съдържащи се в разглежданите от прокурора дела и преписки по образувани проверки и досъдебни производства, се събират, съхраняват и обработват от този орган, а достъпът до тях по силата на НПК е предвиден само за страните по конкретните дела и то по реда, регламентиран в цитирания специален нормативен акт. Доводите в жалбата, свързани с надделяващ обществен интерес, са неоснователни. Наличието на такъв интерес следва да се преценява когато исканата информация

следва да бъде предоставена по реда на ЗДОИ. В случая по съображенията изложени по горе редът на ЗДОИ е неприложим, тъй като е налице специален такъв по НПК (в този смисъл Решение № 5419 от 17.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14213/2013 г., VII о.; Решение № 15920 от 29.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9826/2013 г., VII о.; Решение № 3888 от 20.03.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11016/2012 г., V о.; решение № 11711 ОТ 05.08.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 12928/2017 Г., V ОТД. НА ВАС).

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че жалбата на сдружение „БХК“, чрез адв. Д., срещу решение № 16223 от 01.08.2024г. на административният ръководител на СГП, е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „БХК“, чрез адв. Д., срещу решение № 16223 от 01.08.2024г. на административният ръководител на СГП.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

#### СЪДИЯ: